

Отже, загальні особливості інклюзивного навчання у Вінницькому інституті Університету «Україна» пов'язані передовсім з: а) нозологічним контингентом студентів (переважно з вадами сенсорної системи та опорно-рухового апарату), б) із запровадженням елементів європейського досвіду; б) з реальними фінансовими можливостями закладу. Загальна концепція такої імплементації пов'язана з адміністративною моделлю «знизу – вверх», трьох контурною системою управління, в якій провідна роль належить студентській само ініціативі й інтернет-простору, а також з намаганням максимально забезпечити аліментарний, методичний та технологічний пакети сервісів.

Список використаних джерел

1. Давиденко Г. В. Теоретико-методичні засади організації інклюзивного навчання у вищих навчальних закладах країн Європейського Союзу [Текст] : автореф. дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.01 / Давиденко Ганна Віталіївна ; Нац. акад. пед. наук України, Ін-т вищ. освіти. - Київ, 2015. - 40 с. : рис. – С. 16-19.

*ЖУКОВА О.А., старший викладач
кафедри економіки та менеджменту
Вінницького інституту Університету «Україна»*

DOI: 10.58521/978-966-924-433-8-2017-216-179-181

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЩОДО НАДАННЯ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ СТУДЕНТАМ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ

Сучасною світовою тенденцією є прагнення до соціальної адаптації осіб з інвалідністю. Продовжує формуватися і впроваджуватися нова культурна й освітня норма – створення умов для активної участі у житті суспільства для усіх громадян, включаючи людей з інвалідністю, що й фіксує міжнародне законодавство на рівні ООН.

Інтегрування людей з інвалідністю в загальноосвітній простір України як один з напрямів гуманізації всієї системи освіти відповідає пріоритетам державної політики, що окреслені в Національній доктрині розвитку освіти в Україні у XXI столітті і полягають в: особистісній орієнтації освіти; створенні рівних можливостей для дітей та молоді у здобутті якісної освіти; забезпеченні варіативності здобуття освіти відповідно до здібностей та індивідуальних можливостей.

Сучасні умови розвитку ринку освітніх послуг вищих

навчальних закладів України супроводжуються змінами, викликаними входженням до європейського освітнього простору, тобто відповідність вимогам Болонського процесу. Для успішного виживання і функціонування, підвищення якості та конкурентоспроможності освітньої послуги, вищим навчальним закладам необхідно пристосовуватися до змін зовнішнього середовища, змінювати стратегію діяльності, використовуючи проєктні підходи до запровадження інновацій в освітньому процесі.

Для розвитку освітнього сектора економіки знань слід використовувати такі інновації навчання, які дають змогу підвищувати якість надання освітніх послуг та полегшують процес навчання. Відтак нагальне завдання всіх ВНЗ є інноваційна освітня діяльність на підставі розробленого і затвердженого МОН України в 2000 р. «Положення про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності». Згідно з цим положенням, освітніми інноваціями є вперше створені, вдосконалені або застосовані освітні, дидактичні, виховні, управлінські системи, їх компоненти, що істотно поліпшують результати освітньої діяльності.

Питання розробки та впровадження освітніх технологій, педагогічних технологій навчання й виховання в цілому розглядали В. Боголюбов, М. Горчакова-Сибірська, В. Гузєєв, І. Зязюн, Т. Назарова, А. Нісімчук, А. Савельєв, Г. Селевко, В. Сластьонін, І. Смолюк та ін. Безпосередньо технології навчання у вищих навчальних закладах різного рівня вивчали В. Беспалько, В. Бондар, Г. Бордовський, О. Гаврилюк, О. Долженко, В. Євдокимов, В. Извозчиков, М. Кларін, О. Коваленко, Н. Корсунська, О. Околелов, І. Прокопенко, А. Слободянюк, О. Філатов, Д. Чернилевський, Ф. Янушкевич.

Під педагогічною технологією, насамперед, розуміється система найбільш раціональних способів досягнення поставленої педагогічної мети, наукова організація навчально-виховного процесу, що визначає найбільш раціональні й ефективні способи досягнення кінцевих освітньо-культурних цілей. Педагогічна технологія повинна задовольняти таким вимогам: системність, концептуальність і науковість, структурованість, керованість, відтворюваність, запланована ефективність, алгоритмічність, оптимальність витрат, можливість тиражування та перенесення в нові умови. Технологічні аспекти підготовки спеціалістів у закладах освіти можуть бути представлені на рівні організації навчальної діяльності, вивчення навчальної дисципліни, представлення навчальної інформації, контролю та оцінювання знань, мотивації й стимулювання діяльності

викладачів та студентів.

Для моделі інклюзивної освіти, одним з важливих компонентів є організація дистанційної освіти, що дозволяє реалізувати два головних завдання – освіта для всіх та освіта через все життя. Під дистанційною освітою мається на увазі комплекс освітніх послуг, що надаються широким верствам населення в країні та за її межами за допомогою спеціалізованого інформаційно-освітнього оточення. При цьому дистанційна освіта як комплекс освітніх послуг, що надаються дітям-інвалідам, базуються на засобах обміну корекційно-навчальною інформацією на відстані (супутникове телебачення, радіо, комп'ютерний зв'язок тощо). Для встановлення дистанційного навчання необхідно мультимедійне обладнання (комп'ютер, принтер сканер, веб-камера та ін.) за допомогою якого буде підтримуватись зв'язок дитини з центром дистанційного навчання. Під час навчального або колекційного процесу відбувається як спілкування між викладачем та дитиною (батьками дитини) у режимі он-лайн, так і виконання учнем завдань, що надсилаються йому електронним засобом, а потім з відправкою результатів у центр дистанційного навчання або навчального закладу.

Інноваційна діяльність у педагогічній діяльності виступає як спосіб для трансформації суспільства в усіх сферах його розвитку. Системоутворюючим фактором інновацій системи освіти повинна стати духовна, гуманна сутність усіх перетворень, спрямованість на професійний, загальнокультурний, моральний розвиток майбутнього фахівця.

Список використаних джерел

1. Засенко В., Софій Н. Інклюзивна освіта: стан і перспективи розвитку в Україні: Науково-методичний збірник до Всеукраїнської науково-практичної конференції в рамках реалізації проєкту «Створення ресурсних центрів для батьків дітей з особливими освітніми потребами» за підтримки програми IBPP – TACIS Європейської Комісії. – 180 с.

2. Колупаєва А. А. Інклюзивна освіта: реалії та перспективи: Монографія / А. А. Колупаєва. – К. : «Самміт-Книга», 2009. – 272 с.

3. Кіяшко О. О. Регіон та освітній простір: необхідність інновацій в педагогічній діяльності / О. О. Кіяшко // Проблеми педагогіки вищої школи на сучасному етапі, наукове забезпечення вирішення регіональних проблем, економіка, менеджмент і маркетинг, малий та середній бізнес: Зб. наук. пр./ За заг. ред. проф. В.А.Слащова. – Луганськ : Вид-во Східноукр. нац. ун-ту, 2000. – С.17-18.